

Sesiz Doğa Huzurumdur

– ÖNDER_34 · 01 Mart 2017

bir sesizliğin içinde.
gidiyorum bilinmezin peşinde.
pusulasız çıktım yola.
bilinir bilinmez yerlerde veririm mola.

bıktım vefasız şehir insanlarında.
vefayı huzuru buldum sesiz doğada.
ne yalan var ne dolan.
doğadaki kuşların sesi huzur verir gönlüme.

kirli insanları bıraktım şehirin betonlarının içinde.
eskidendi vefa denen kırk yıllık hatır.
şimdi kimse kimseye yazmaz bir satır.
suçlu zaman der insan oysa değişen kendisi.

kimse suçlarına kılıf aramasın.
boş yere dünyayı suçlamasın.
dünyayı suçlayan bir dönüp kendine baksın.
o zaman görür gerçek suçluyu.

doğru söz gelmez iki yüzlünün işine.
yüzünün rengi değişir karşımda.
susmuş bülbüle döner.
bakamaz olur yüzüme.

bu yüzden sesiz doğayı severim.
alabildiğince yeşilikler içinde koşarım.
doğanın o binbir güzel renklerine dalar giderim.
kirlenmemiş havasını içime çekerim.